

РЕШЕНИЕ

№ 1557

гр. София, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10875** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по повод на жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от К. – К. Драгои, в качеството и на управител, срещу Решение № СП – 1 от 15.10.2020 г. на КЕВР, с което се установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1907 kWh, въз основа на което в Решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в частта по т. 7, е определена преференциална цена в размер на 191, 00 лв. / kWh за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа.

В условията на евентуалност с жалбата се иска съдът да прогласи за нищожно оспореното решение или да бъде отменено в цялост. В условията на евентуалност се иска от съда да отмени обжалваното решение в частта „считано от 31.07.2015 г.“, с която КЕВР придава обратно действие на обжалваното решение. Жалбоподателят счита, че обжалваното решение, както в своята цялост, така и в обжалваните му части е издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неспазване на установената форма и в противоречие с материалноправните разпоредби.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя адвокат М. поддържа жалбата. Претендира разноски, като представя списък.

Ответникът КЕВР, чрез своя процесуален представител счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което моли съда да я отхвърли и да потвърди

обжалваното решение на КЕВР като правилен и законосъобразен. С оглед изхода на спора претендира присъждане на възнаграждение за юрисконсулт и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна - Фонд „Сигурност на електроенергийната система“: редовно призована, не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна – [фирма]: редовно призована, представлява се от юрисконсулт М. А.. Иска от съда жалбата да се отхвърли като неоснователна. Иска от съда да потвърди решение № СП – 1 от 15.10.2020 г. на КЕВР.

Софийска градска прокуратура: редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

Административен съд София – град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че с Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. на основание § 17 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, Комисията за енергийно и водно регулиране е установила нетно специфично производство (Н.) на електрическа енергия. Въз основа на това нетно специфично производство са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

[фирма] е обжалвало Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.7, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 7 от решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в размер на 1907 kWh, при определена цена 191, 00 лева / MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа. Във връзка с подадената жалба е образувано административно дело № 8493 по описа за 2015 г. на Административен съд София – град, по което е постановено Решение № 5483 от 26.09.2018 г. за отмяна на решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.7., в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г. на КЕВР в размер на 1907 kWh, при определената цена – 191, 00 лева / MWh, без ДДС, за вятърни електрически централи, работещи до 2 250 часа.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано административно дело № 14112 по описа за 2018 г. С Решение № 3312 от 04.03.2020 г. на ВАС, Трето отделение, е оставено в сила Решение № 5483 от 26.09.2018 г. на АССГ по административно дело № 8493 по описа за 2015 г.

Предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на Н. вместо отменената т. 2. 7 от Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. - ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда, поради което е направен анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта по т. 2. 7, във връзка с фактите и обстоятелствата по относимото Решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

В резултат КЕВР на закрито заседание, проведено на 15.10.2020 г., е издал решение №

СП – 1 от 15.10.2020 г., с което е установил, считано от 31.07.2015 г. нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1907 kWh, въз основа на което в Решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в частта по т. 7, е определена преференциална цена в размер на 191, 00 лева / kWh за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и с административната преписка писмени документи, както и допълнително изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и от надлежна страна, е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, КЕВР е единствено компетентният орган да извършва дейностите по регулиране в енергетиката, а съгласно чл. 31, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ, само комисията може да определя преференциални цени на електрическата енергия произвеждана от възобновяеми източници, както и какъв следва да бъде нейният размер – въпрос на оперативна самостоятелност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената от закона форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правните основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

С разпоредбата на § 17 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. - ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) законодателят е задължил КЕВР в срок до 31.07.2015 г. да приеме решение, с което да установи нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г. С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИДЗЕ в Закона за енергията за възобновяеми източници (ЗЕВИ) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“, която следва да се има предвид с оглед правилното разбиране на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ и на правомощията на КЕВР с решение да установи размера на Н.

Съгласно § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ „нетно специфично производство на електрическа енергия“ е средногодишното производство на електрическа енергия от една инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Предвид изложеното и с оглед на систематичното и граматическо тълкуване на чл. 31, ал. 5, т. 1, във връзка с § 1, т. 29

от ДР на ЗЕВИ, може да се направи безспорният извод, че КЕВР е имала задължението да установи нетно специфично производство (Н.), съгласно начина / методиката, посочена в цитираната разпоредба на ЗЕВИ. В изпълнение на горното е постановено решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. В конкретния случай, доколкото към момента на постановяване на посоченото решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. не са съществували цени за посочената група производители (доколкото са отменени от ВАС и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне). Този факт обаче не отменя законоустановеното задължение на КЕВР, когато постанови ново решение и определи съответния размер на цените, да определи и нетно специфично производство.

В допълнение към горното, производството по приемане на Решение № СП – 1 от 31.07.2015 г. е започнало пряко по силата на публикувания в ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г. ЗИД на ЗЕ, а не е постановено по заявления на енергийните предприятия. Така с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ изрично е възложено на КЕВР да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизането в сила на този закон.

Доводите на жалбоподателя за нищожност на обжалвания административен акт също се явяват неоснователни. Съгласно разпоредбата на § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за енергетиката (ПЗР на ЗИД на ЗЕ), обн. - ДВ, бр. 56 от 2015 г., в срок до 31 юли 2015 г. в съответствие със ЗЕВИ КЕВР приема решение, с което установява Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г. Тоест законодателят е създал задължение за КЕВР да се произнесе с акт, като изрично е указал до коя дата следва да се установи Н.. Комисията за енергийно и водно регулиране е издала Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2. 7. е установено Н. на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, по т. 7., за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа. С Решение № 3312 от 03.03.2020 г. по адм. дело № 14112 от 2018 г., ВАС е оставил в сила Решение № 5483 от 26.09.2018 г. по адм. дело № 8493 от 2015 г. на АССГ, с което е отменено Решение № СП-1 от 31.07.2015г., в частта по т. 2.7. След отмяната на посочения административен акт, в частта по т. 2. 7., извършена с влязлото в сила решение на АССГ, за КЕВР отново възниква задължение да установи Н. за тези производители, тъй като задължението на Комисията, създадено с разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., не е отпаднало. Посочената разпоредба не регламентира преклузивен срок за изпълнение на съдържащото се в нея задължение, тъй като неспазването му не е скрепено със санкционни последици. В закона липсва и изрична регламентация, че след изтичането на този срок компетентността на КЕВР да определи Н. отпада. Настоящият състав следва да посочи, че единствено в правомощията на КЕВР е да определи и установи, считано от 31.07.2015 г., Н. на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР.

Неоснователни са изложените съображения в жалбата, че КЕВР няма законово правомощие да постанови решение за установяване на Н. с действие, считано от 31.07.2015 г. В този смисъл, неизпълнението на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ, ще доведе до изкупуването по преференциална цена на цялото количество електрическа енергия,

произведена от ВИ, респективно до повишаване на цените на крайните клиенти на електрическа енергия. Решението на КЕВР за установяване на Н. се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите за изкупуване на електрическа енергия, произведена от ВИ сключени между производителите и съответните енергийни предприятия. По тази причина отмяната на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта по т. 2.7., с влязло в сила съдебно решение, поражда висящност на производството по установяване на Н., съответно възстановителен ефект по отношение на срока за произнасяне от страна на компетентния орган - КЕВР. Следователно, след като КЕВР с постановяването на решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта по т. 2.7., служебно и в срок е инициирала и е изпълнила законовото си правомощие, последващата съдебна отмяна на това решение и липсата на произнасяне по същество от страна на съда налага Комисията да се произнесе повторно с постановяване на изричен административен акт за установяване на конкретни стойности на Н., считано от 31.07.2015 г., а именно с Решение № СП-1 от 15.10.2020 г. По отношение на аргумента, посочен в жалбата, че решението на КЕВР е нищожно, тъй като съдът не е върнал на КЕВР административната преписка и липсва компетентност, следва да се има предвид следното: Висящността на административното производство не се възстановява при отмяна на административния акт, когато административното производство е започнало служебно по инициатива на самия административен орган. В тези случаи с произнасянето на съда за отмяната на акта спорът се изчерпва, като съдът не връща преписката за ново произнасяне. Не е пречка обаче административният орган да образува ново производство за издаване на административния акт, в което да спази законовите изисквания, които обезпечават неговата законосъобразност. (в този смисъл Решение № 13403 / 05.11.2018 г., VII – мо отделение на ВАС и Решение № 9202 / 18.06.2019 г. VII – мо отделение на ВАС).

Не се приемат аргументите в жалбата относно това, че решението на КЕВР следва да бъде обявено за нищожно или да бъде отменено, поради обратното му действие. В националното ни законодателство забраната за обратно действие на законите е принцип, който се извежда от понятието за правовата държава, уредено в Преамбюла и в чл. 4, ал. 1 от Конституцията. Принципът се съдържа в правилото на чл. 14 от Закона за нормативните актове. Този текст предвижда, че обратна сила на нормативен акт може да се придаде само по изключение, и то с изрична разпоредба /ал.1/; обратна сила на нормативен акт, издаден въз основа на друг нормативен акт, може да се даде само, ако такава сила има актът, въз основа на който той е издаден /ал.2/; и не може да се дава обратна сила на разпоредби, които предвиждат санкции, които са по-тежки от тези по отменения нормативен акт /ал.3/. Възможността по изключение и при изрично посочване да се придаде обратна сила на закон означава, че той ще се приложи по отношение на факти, които са настъпили преди влизането му в сила, независимо дали до този момент са били уреждани от друг закон, или новият закон ще ги въздигне в юридически факти, респ. за да признае ново правно действие на факти /събития, обществени отношения/, станали преди неговото приемане и обнародване. Правилото за действието на новия граждански закон по време е, че той урежда юридически факти, които са се проявили след влизането му в сила, както и заварените висящи граждански правоотношения за в бъдеще /*ex nunc*/. По изключение, законодателят може да придаде обратна сила /*ex tunc*/ на новоприетия закон. Същественото за обратното действие е новата юридическа преценка на минали факти от новия

граждански закон. Винаги при обратното действие юридически факти или състояния от миналото, осъществени преди влизане в сила на новия закон, се подлагат на правна квалификация според съдържанието на неговите правни норми и търпят в зависимост от това промени и в правните си последици. Необходимост от преходни и заключителни разпоредби в гражданския закон, уреждащи действието му във времето е налице, когато трябва да бъде ограничено действието му занапред или да му бъде придадено обратно действие. С преходните разпоредби се продължава действието на отменени правила спрямо бъдещи юридически факти и заварени правоотношения. Заклучителните разпоредби придават при нужда обратна сила на акта; отлагат неговото действие или го ограничават; отменят, изменят или допълват други нормативни актове. С оглед предмета на спора между страните безспорно по силата на публикувания в ДВ, бр. 56 от 24.07.2015 г. ЗИД на ЗЕ § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ изрично е възложено на КЕВР да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Поради което изложените съображения за нищожност на решението са неоснователни както и изложените аргументи, в жалбата за ретроактивно действие на административния акт (в случая решението на КЕВР) са неотнормисими и недоказани. В действащата нормативна уредба не се съдържа забрана за придаване на обратно действие на индивидуален административен акт.

Съдът намира, че при постановяване на оспорваното решение от административният орган не е било допуснато противоречие с приложимия материален закон и неговата цел. С оглед така изложените аргументи Решение СП – 1 от 15.10.2020 г. на КЕВР е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от ЗЕ компетентност и при спазване на установените процесуални правила. Жалбата се явява неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника-КЕВР и заинтересована страна-Н., следва да бъдат присъдени разноски в размер на по 200 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, п. к. 1404, представлявано от К. - К. Драгои в качеството ѝ на управител, срещу решение № СП – 1 от 15.10.2020 г. на КЕВР, с което се установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1907 kWh, въз основа на което в Решение № Ц – 18 от 20.06.2011 г. на КЕВР, в частта по т. 7, е определена преференциална цена в размер на 191,00 лв./kWh за вятърни електрически централи, работещи до 2250 часа.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, п. к. 1404, представлявано от К. - К. Драгои в качеството ѝ на управител, да заплати на КЕВР, направените по делото разноски за юрисконсултско

възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4, п. к. 1404, представлявано от К. - К. Драгои в качеството ѝ на управител, да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: